

Temat: Szkolny warsztat rowerowy

Cele ogólne:

- zorganizowanie przeglądu rowerów,
- zapoznanie z ogólną budową roweru.

Cele szczegółowe:

- poznać i ćwiczyć czynności związane z bieżącą konserwacją sprzętu rowerowego,
- potrafi współpracować,
- wykazuje się kreatywnością,
- postępuje według wskazań nauczyciela,
- realizuje powierzone zadanie.

Czas trwania: zależnie od wybranego wariantu zajęć.

Środki dydaktyczne:

2 komplety narzędzi rowerowych, 10 dętek rowerowych (dętki będą celowo dziurawione, więc zalecane jest przygotowanie dętek wysłużonych lub wielokrotnie łaćnianych, ale szczelnych), 10 zestawów do łaćniania dętek na zimno (z łyżkami do opon), 5 pompek rowerowych, 2 miski z czystą wodą (do poszukiwania dziury w dętce), czyściwo bawełniane, olej do łańcucha, stare gazety lub grube folie malarskie (do przykrycia podłogi), pasta do mycia rąk, ręczniki papierowe.

Metody:

- zadaniowa,
- aktywizująca,
- podająca.

Forma prowadzenia zajęć:

- praca w grupie.

Przebieg zajęć:

1) Uczniowie tego dnia przyjeżdżają do szkoły na rowerach (przepisowo wyposażonych- o czym nauczyciel przypomina uczniom na poprzednim spotkaniu oraz rodzicom na ostatnim zebraniu).

Wcześniej nauczyciel orientuje się ilu uczniów nie będzie mogło przybyć na własnym rowerze i dla nich przygotowuje odpowiednią ilość rowerów szkolnych. Jeżeli szkoła nie dysponuje własnymi rowerami, nauczyciel tak planuje podział grupy, aby każdy uczeń znalazł się w zespole, który ma do swojej dyspozycji przynajmniej jeden rower.

Liczebność całej grupy należy dostosować do liczby opiekunów (nauczycieli, wolontariuszy, rodziców) biorących udział w zajęciach. Jedna osoba pełniąca funkcję pomocnika nauczyciela nie powinna zajmować się więcej niż trzema 2,3-osobowymi zespołami.

2) Wszyscy uczestnicy otrzymują zadanie przygotowania swoich warsztatów pracy, np. przykrycia podłogi oraz innych czynności wymaganych w miejscu prowadzenia zajęć (ze względu na zniszczenia lub zabrudzenia wykorzystywanego pomieszczenia).

Celem zajęć jest zapoznanie uczniów z budową roweru, dokonanie samodzielnego przeglądu roweru oraz wykonanie podstawowych czynności konserwacji sprzętu.

Gościem specjalnym takich zajęć może być lokalny mechanik rowerowy lub właściciel serwisu rowerowego, który oprócz udziału w części praktycznej zajęć (jako ekspert), opowiada o ciekawostkach związanych ze swoją pracą.

3) Nauczyciel wskazuje kolejno kilka poszczególnych elementów roweru i pyta uczniów o ich nazwę.

4) Nauczyciel przedstawia najważniejsze czynności związane z konserwacją roweru, jak najczęściej używając przy tym nazw konkretnych części rowerowych (czyszczenie wszystkich elementów zewnętrznych, czyszczenie i smarowanie łańcucha, czyszczenie zębatek, dokręcanie poluzowanych śrub, pompowanie kół, sprawdzanie stanu ogumienia – stan bieżnika i stopień sparcenia gumy, sprawdzanie sprawności oświetlenia, sprawdzenie napięcia szprych, sprawdzenie stanu klocków hamulcowych, itd.), a następnie prosi o ich wykonanie w rowerach dostępnych każdej grupie.

5) Po zakończonych czynnościach konserwacji nauczyciel przedstawia chronologię postępowania w przypadku konieczności załatania dziurawej dętki. Prowadzący pokazuje kolejne kroki (odkręcenie koła, zdjęcie opony i dętki, zlokalizowanie przebiccia (organoleptycznie oraz przy użyciu miski z wodą), przygotowanie powierzchni dętki do klejenia, naklejenie łatki, próbne pompowanie, założenie dętki i opony na obręcz koła, przykręcenie koła, napompowanie koła, sprawdzenie sprawności oświetlenia) dokładnie demonstrując każdą wykonywaną czynność i na bieżąco odpowiadając na pytania zadawane przez uczniów.

Po upewnieniu się, że przedstawione czynności nie budzą wątpliwości nauczyciel rozdaje zespołom dętki (jedna dętka dla zespołu), które nauczyciel uprzednio dziurawi przy pomocy np. szpilki. Oprócz tego zespoły otrzymują pompki i zestawy do klejenia dętek na zimno. Zadaniem uczniów jest poprawne zaklejenie dętki.

Jeśli poziom zaawansowania uczniów (lub niektórych zespołów) w tematyce takich napraw jest wysoki, uczniowie mogą odtworzyć całą procedurę łatania, począwszy od samodzielnego zdjęcia koła ze swojego roweru, poprzez łatanie, a skończywszy na ponownym zamontowaniu koła.

W tym wariantcie tego ćwiczenia warto pamiętać, aby klejenie dętki odbyło się na dętce przygotowanej przez nauczyciela, bez konieczności dziurawienia sprawnej dętki z roweru ucznia.

6) Ewaluacja zajęć prowadzona przez nauczyciela. Prowadzący zadaje pytania o wrażenia z zakończonych zajęć oraz sam także opowiada o swoich wnioskach. Uczniowie odpowiadają po kolei, a prowadzący próbuje uzyskać od każdego z nich krótki komentarz.

Niniejsze zajęcia można połączyć w całodniowy blok tematyczny, wykorzystując także inne scenariusze dostępne w pakiecie, np. projektowanie stojaka rowerowego czy zorganizowanie przejazdu uczniów do szkoły.

Rozwinięciem przedstawionych zajęć może być na przykład zamieszczenie zdjęć wykonanych podczas tej lekcji na szkolnej stronie internetowej lub przygotowanie materiału dla lokalnego medium patronującego pro-rowerowym działaniom na terenie szkoły.

Metoda zadaniowa polega na powierzaniu uczestnikom zajęć konkretnych zadań, których wykonanie ma doprowadzić w konsekwencji do konstruktywnych zmian w ich zachowaniu i ukształtowaniu postaw pożądanych z wychowawczego punktu widzenia.

Działania prowadzone przy wykorzystaniu tej metody wzbogacają wiedzę uczestników i budują trwałe oraz praktyczne doświadczenia w określonej dziedzinie.

Metoda aktywizująca charakteryzuje wysoka aktywność wszystkich uczestników, która często przewyższa aktywność nauczyciela.

Stosowanie metody aktywizującej w procesie dydaktycznym skłania uczestników do kreatywnego myślenia, dając szerokie pole do swobodnej twórczości i samodzielności. Dzięki autentycznemu zaangażowaniu uczestników, metoda sprzyja pogłębianiu i utrwalaniu zdobywanej wiedzy oraz rozwijaniu umiejętności jej praktycznego stosowania. Dzięki wykorzystaniu szerokiego spektrum narzędzi aktywizujących, możliwe jest wspieranie uczestników w budowaniu postawy zrozumienia dla innych punktów widzenia, tolerancji i otwartości. Dzięki mocnemu akcentowi położonemu na twórczą pracę samodzielną lub zespołową, uczestnicy zajęć angażują się emocjonalnie w powierzone im zadania- są bardziej zmotywowani, aktywniejsi w sferze percepcyjnej, ruchowej i werbalnej.

Metoda podająca polega na przekazywaniu (podawaniu) przez nauczyciela gotowej wiedzy w celu przyswojenia jej przez uczestników zajęć i zapamiętania. Metoda kształtuje zdolność rozumienia dłuższej wypowiedzi nadawcy i podążania za tokiem jego rozumowania. Ćwiczy pamięć, rozwija umiejętność dłuższej koncentracji uwagi oraz dyscyplinuje ze względu na ważność całego przekazu kierowanego przez nauczyciela. Metoda wykorzystuje także zalecenie notowania słuchanego bądź czytanego tekstu w celu dodatkowego utrwalenia podawanych treści (możliwe jest także przygotowanie przez prowadzącego odpowiednio przygotowanych materiałów przekazywanych wszystkim uczestnikom).

